

بررسی بازی Lego Incredibles ؛ جادوی پیکسار با همراهی دنیای لگوها - دیجیاتو

آرش پارساپور | شنبه، ۰۲ تیر ۱۳۹۷

زمانی که هزینه بازسازی انقدر زیاد نبود و فروش بازی‌ها هم راحت‌تر بود و گیمرها کمتر سختگیر، تقریباً از هر عنوان سینمایی که کمی تا قسمتی پیش‌بینی فروش خوبی ازش می‌شد یک بازی ویدئویی هم به بازار می‌آمد تا در کنار فیلم خود، طرفداران را سرگرم کند. بیشتر این بازی‌ها از کیفیت چندان مطلوبی برخوردار نبودند و برای خالی نشدن عریضه به بازار می‌آمدند اما در بین آنها تک و توک مواردی هم بود که شگفتی‌ساز می‌شدند. (مثل بازی کینگ کنگ یا کابوس پیش از کریسمس که البته این دومی سال‌ها بعد از اکران اثر عرضه شد) اما چند سال است که برند لگو توانسته گوی طلایی این بازار را از آن خود کند و با استفاده از برندینگ و مارکتینگ درست و دقیق، اکثر فرنچایزها را در کالبد لگویی تبدیل به یک بازی پرفروش و محبوب و البته باکیفیت کند.

نمی‌دانم می‌دانید یا نه ولی بازی‌هایی که با پیشوند لگو عرضه می‌شوند تقریباً همگی جزو آثار پرفروش روز حتی بعد از چندین ماه از عرضه‌شان هستند (آن هم در چند کشور و علی‌الخصوص کشورهای اروپایی) و طرفداران میلیونی خود را دارند. مخاطب و مشتریان اسباب بازی‌ها لگو به علاوه علاقه‌مندان به فرنچایزی که تبدیل به بازی شده روی هم جمعیت زیادی را تشکیل می‌دهد که ضمانت فروش بازی را می‌کند، از همین رو این بازی‌ها هم سال به سال بر کیفیت خود افزوده‌اند و حالا آخرین عنوان این سری تحت نام Lego Incredibles به مناسبت اکران دومین قسمت این انیمیشن محبوب ساخته و برای پی‌سی و تمامی کنسول‌های خانگی عرضه شده است.

- سازنده: TT Fusion
- ناشر: Warner Bros. Interactive Entertainment
- پلتفرم‌ها: پلی‌استیشن 4، ایکس باکس وان، پی‌سی، نینتندو سویچ
- پلتفرم بررسی: پی‌سی

بازی Lego Incredibles را می‌توان به نوعی لگوپیکسار هم نامید چرا که شخصیت‌های مهمان زیادی از بین عناوین انیمیشنی دیگر این استودیو در بازی به صورت افتخاری حضور دارند و بعد از انجام این بازی، احتمالاً طالب عنوانی (یا حتی عناوینی) جداگانه برای دیگر آثار پیکسار نیز می‌شوید. سری لگو با وجود فروش و محبوبیت بالای خود در طی سال‌های اخیر دچار تکراری

بودن شده و دو عنوان آخر این سری سعی کرده که تا حد زیادی این سری را از ورطه تکرار رهایی بخشد. Lego Marvel Super Heroes 2 کمی در این راه موفق بود و به جرات می‌توان گفت که بازی Lego Incredibles به خوبی تکمیل کننده این راه بوده و بازی‌های لگو را به مرحله خوبی از تفاوت نسبت به آثار پیشین رسانده است و البته هنوز هم برخی ایرادات همیشگی این سری (مثل دوربین گاهی رو اعصاب!) در آن دیده می‌شود.

داستان بازی که همان بازگو کننده قصه قسمت اول و قسمت جدید انیمیشن شگفت‌انگیزان است که نسخه اول را احتمالاً همه دیده‌اید. ماجرای خانواده‌ای متشکل از یک پدر و مادر و فرزندانشان که همگی از یک توانایی سوپر قهرمانی برخوردارند ولی در جامعه‌ای زندگی می‌کنند که ابرقهرمانان در آن توسط دولت بازنشسته شده‌اند و اجازه کار به آنها داده نمی‌شود. قسمت دوم هم که اخیراً اکران شده و روایتگر دو فرد پولدار و ثروتمند است که علاقه‌ای ذاتی به ابرقهرمانان دارند و دوست دارند با کمک ElasteGirl یا همان خانم شگفت‌انگیز، بار دیگر محبوبیت سوپر قهرمانان را در جامعه جهانی جا بیندازند و زندگی واقعی و خطرناک آنها را به مردم در قالب ویدئو به مردم نشان دهند. (نقد اختصاصی دیجیاتو این انیمیشن را می‌توانید در [اینجا](#) بخوانید.)

با توجه به اینکه در قسمت دوم با انبوه کاراکترهای جدیدی مواجه هستیم، بازی در حقیقت به دو نیمه تقسیم شده که در کمال تعجب قسمت‌های مرتبط با نسخه اول بهتر از آب در آمده و طنزی که در آن استفاده شده بسیار بهتر است. نمی‌دانم حس شخصی نوستالژیک هم در این ادعای من دخیل داشته یا خیر ولی جدا از این مورد باید گفت که استفاده از موسیقی غنی ارکسترال هر دو نسخه انیمیشن در طول مراحل بازی، شگفت‌انگیز بوده و موسیقی متن فیلم به زیبایی روی این مراحل نشسته است. فقدان صدای‌سازان اصلی انیمیشن در دوبلوری کاراکترهای بازی حس می‌شود و برعکس بخش موسیقی توی ذوق علاقه‌مند به انیمیشن می‌زند. البته بسیاری از کاراکترهای جدید که در آثار سینمایی جایگاهی نداشتند در این بازی به طور کامل صداگذاری شده‌اند و این نقص را جبران کردند.

صداگذاری قوی کار را می‌توانید در شنیدن صدای حملات و ویژگی‌های سوپر قهرمانان متعدد داخل بازی بشنوید که با وجود شباهت برخی ویژگی‌ها به یکدیگر، هریک از صدای مجزای خود بهره می‌برد (البته این کار در Lego Marvel Super Heroes 2 هم به زیبایی انجام شده بود ولی همانطور که گفتم همه چی در این بازی جدید ارتقا یافته است)

اگر از بحث موسیقی و صدا خارج شویم به دو عنصر مهم گرافیک و گیم‌پلی می‌رسیم. گرافیک

بازی Lego Incredibles به معنای واقعی یک گرافیک نسل هشتمی لگویی محسوب می‌شود و در همه پلتفرم‌هایی که عرضه شده، نرخ فریم ثابت و گرافیک چشم‌نوازی دارد. پیش از این همیشه تصور داشتیم که بازی‌های اخیر لگو می‌توانند به راحتی برای کنسول‌های نسل هفتمی و حتی کنسول‌های دستی هم عرضه شوند ولی بازی Lego Incredibles بالاخره به این سطح از بخش فنی رسیده (گرچه کمی دیر رسیده!) که گرافیک نسل بعدی لگو را ارائه کند. کافیسیت با یک کاراکتر خود در سطح شهر پرواز کنید و از پویایی شهر و بافت‌های کارتونی و رنگارنگ آن لذت ببرید.

طراحی کاراکترها هم که جملگی در قالب لگو و اسباب‌بازی‌های این شرکت بوده و برای لگوبازان همیشه جذاب است. محیط بازی نیز بسیار گسترده است و حالتی شبه Open World دارد که می‌توان فارغ از بخش داستانی در آن گشت و گذار کرد و کلی کاراکتر جدید را به طرق مختلف Unlock کرد. روند مراحل بازی‌های لگو همیشه به این حالت بوده که با استفاده از قابلیت‌های گوناگون کاراکترها باید بازی را پیش برد و بسیاری از مکان‌ها و مراحل را بعد از باز کردن یک شخصیت می‌توان از نو تکرار کرد و به بخش‌ها و جوایز جدیدی دست یافت. این نکته در Lego Incredibles هم رعایت شده و ارزش تکرار بازی را به شدت بالا برده است.

اما تفاوت اصلی که بازی Lego Incredibles با همتایان لگویی خود دارد در همین بخش گیم‌پلی است که وزنه ترازویش بیشتر به سبک پلتفرمینگ و اکشن متمایل رفته تا بخش پازل و یا به قولی لگویی آن! این امر شاید برای طرفداران سرسخت خود لگو کمی ناامید کننده باشد اما باید اعتراف کرد که این سری نیاز مبرمی به چنین تحولی داشت و این فداکاری برای رهایی از تکرار لازم بود، ضمن اینکه بخش پلتفرمینگ-اکشن کار هم بسیار جذاب بوده و با اینکه چندان حس انجام یک بازی لگو را نمی‌دهد ولی با توجه به طراحی مراحل قوی و گرافیک خوب بازی، حس تجربه یک اثر ناب را می‌دهد.

وجود مینی‌گیم‌های متعدد در طول مدت زمان بازی که عمدتاً به آثار دیگر پیکسار مرتبط هستند (مثل نمو و شهر اسباب‌بازی‌ها و...) هم باعث تنوع در مراحل شده‌اند و با اینکه جای کار بیشتری داشتند، اما به نظر می‌رسد نوعی محک زدن برای بازی‌های آینده لگو هستند.

Lego Incredibles با وجود حجم بیشتر صحنه‌های اکشن نسبت به بازی‌های قبلی و کمتر شدن پازل‌ها، طبیعتاً نسبت به بازی‌های لگو دیگر آسان‌تر شده و می‌توان ادعا کرد که آسان‌ترین بازی لگوییست که تاکنون ساخته شده. اما این نکته نمی‌تواند یک اثر منفی برای بازی باشد چرا که هدف اصلی بازی Lego Incredibles مخاطب کم سن و سال تر بوده و رسالت خود در این مورد را

به نحو احسن انجام می‌دهد.

بخش Co-op یا همان دونفره بازی نیز بسان دیگر بازی‌های لگویی در Lego Incredibles هم وجود دارد و یکی از نکات قوت بازی به شمار می‌رود. بازی‌های دو نفره آفلاین تقریباً در این نسل به فراموشی سپرده شدند (A Way Out هم استثنا بود!) و سری لگو جزو معدود بازی‌هاییست که کماکان یک تنه این نوع بازی کردن دوره‌می را زنده نگه داشته است.

Lego Incredibles توانسته عناوین لگو را به جایگاه مناسبی برای گیم‌های نسل جدید برساند و جادوی پیکسار در اینجا هم رخنه کرده و کاراکترهای دوست داشتنی و داستان‌پردازی خلاقانه‌اش در بطن بازی فرو رفته است. خانواده آقای شگفت انگیز به طور شگفت انگیزی در یک بازی ویدئویی ظاهر شدند و تجربه آنها هم حس شگفت انگیزی دارد، یک جورهایی همه چیز شگفت انگیز است.

- گرافیک خوب بازی
- صداگذاری عالی
- استفاده از موسیقی انیمیشن
- طراحی مراحل قوی با ارزش تکرار بالا
- مینی گیم‌های متعدد
- مشکلات دوربین بازی
- بخش داستانی قسمت دوم بازی نسبت به بخش اول ضعیف‌تر است
- عدم حضور برخی دوبلوران اصلی انیمیشن

[دیجیاتو](#)